

הסיפור הזה יכול היה להסתיים בדרך שונה לחלוטין. בקלות יכולנו לזרוק את אריזת החטיפה לפח, בלי לשים לב למה שטמון בתוכה. ראינו עין בעין כיצד בזכות האמונה, התפילה והצדקה, סובב הבורא יתברך את הדברים לטובה, והשיב לנו את האבידה היקרה ואת מנוחת הנפש.

העירוב המרתק בעפולה

אירוע מעניין שהסעיר לאחרונה את המתיישבים הצעירים בעירנו עפולה עילית, והותיר רושם עמוק בקרב הציבור.

הרר
קורא נאמן
עפולה עילית

בעירנו פועל בית מדרש שוקק חיים על שמו של רבי ישעיה'לה מקערסטיר זי"ע, עם שטיבלאך פעילים, וסדרי לימוד שוקקים.

לקראת ימי חול המועד סוכות, שקד גבאי בית המדרש להכין תוכנית עשירה של שיעורים והרצאות מרתקות להנאת הציבור. זמן רב לפני החג הוא סיכם מראש על הרצאה מלווה במצגת על הניסים הגלויים במלחמה, לצד נושאים מרתקים נוספים.

ליומו האחרון של החג הוא זימן את בודק העירוב המסור של עפולה עילית, תלמיד חכם חשוב, הרה"ג ר' מאיר איידלמן שליט"א, כדי שימסור שיעור ביסודות העירוב והלכותיו המעשיות.

הציבור, שראה את המודעות, מעט נמנם מול ההודעה הזו. היו אף כאלה שנדו בראשם ברחמים על ר' מאיר: לאחר הרצאות משולבות באטרקציות מושכות קהל שמילאו את בית המדרש עד אפס מקום, מי כבר יגיע לשמוע שיעור "כבד" ועמוק בהלכות עירוב הסוכות?

אלא שכמו תמיד, כידוע לכל באי שער "בטחוני" - לבורא עולם יש

בקצה השני של העיר.

אני יורד מביתי כשאני אוחז בידי את השקית ובה הבגד, והנה פלא! הרב שליט"א עומד סמוך לרכב שלי מקום שאין דרכו להמצא בו כלל, מרחק גדול מביתו ובית מדרשו.

הראיתי לרב את הבגד ואכן, הרב הורה שהבגד בעייתי ואין ללבושו.

השמדנו את כל הסטוק של הבגדים, ברגשי תודה לה' על כי בזכות ערנותה של אימי שתח' זכינו שלא תצא תקלה מתחת ידינו.

אוצר בחטיפה "פופסים"

בסעודת שבת בבוקר, שחה רעייתי בפני בדאגה כי אינה מוצאת את טבעת היהלום שלה. כדי להבין את

הרר
ארי חזן
יהלום

גודל הלחץ, עלי להקדים ולספר כי רק לפני כשלושה חודשים, באזור חג הפסח, אבד לרעייתי צמיד זהב יקר ערך ועד כה לא מצאנו אותו.

הואיל וכך, כזוג צעיר, הידיעה על אובדן נוסף בדמות טבעת יהלום הכניסה אותנו לחרדה של ממש.

התפללנו מעומק הלב לה' יתברך שנזכה למצוא את האבדה היקרה ושלא תיגרם לנו עוגמת נפש. התחלנו בחיפושים קפדניים בכל מקום אפשרי: הפכנו את הבית, חיפשנו בעגלת הילדים במקום שבו מונחים בדרך כלל התכשיטים, חיפשנו באזור השולחן, אך הטבעת איננה, כאילו בלעתה האדמה מבין הסדקים שבאריחי הגרניט פורצלן.

לאחר שלא מצאנו דבר, קיבלתי על עצמי לתת סכום כסף לצדקה. החלטתי לחזור ולחפש שוב באזור עגלת הילדים, ובפרט בתיק העגלה שבו רעייתי הניחה את תכשיטיה בליל שבת. בתוך התיק היתה מונחת אריזת חטיפה "פופסים" של בני. פתחתי את האריזה, ולתדהמתי ראיתי את טבעת היהלום מונחת ממש בתוכה.

כשה"מרא דאתרא" המתין ליד הבית

ברשותנו חנות בגדים מוכרת בשם "תפוח" בביתר עילית.

הרר
אורכי שלמה לואיר
ביתר

שלחנו לאימי שתח' בגדים מהחנות לבחור לעצמה, ובאחד הבגדים היא הבחינה כי בתוך הדוגמה מובלעת צורת שתי וערב, באופן שרוב בני אדם לא היו שמים לב לזה, היות וזה מובלע בתוך הדוגמה.

קיבלתי טלפון מאמי שנראה לה שיש בעיה באחד הבגדים, ושאוציא את הבגד מהחנות. "אל תמכור משהו כזה בחנותך". לא ידעתי למה מכוונים דבריה, שהרי אינני מכיר כל בגד שנמכר בחנות. סיכמתי עם אמי שאעביר את השאלה לרב, ואם יתברר שיש בעיה, בוודאי שאסיר את הבגדים מהמדפים ללא שיהוי.

פניתי בזריזות לחנות לבדוק, ונוכחתי שאכן יש צד לפסול את כל הסחורה. מאידך - חשבתי שיהיו גם רבנים שיורו להקל. מדובר בהפסד של מאות בגדים, היות וזה ייצור מיוחד עבורנו ומשווק על ידינו לחנויות נוספות. במקרה שהרב יורה לאיסור, מדובר בהפסד מרובה של עשרות אלפי שקלים.

נמלכתי בדעתי למי לפנות עם השאלה. לא חיפשתי קולות. אם יש באמת בעיה - אינני מעוניין לגרום שבנות ישראל ילבשו בגד בעייתי ח"ו.

החלטתי כי שאלה כבדת משקל כזו יש להציג לפני מרא דאתרא, רבה הגדול של ביתר הרה"ג ר' חיים וייס שליט"א. התקשרתי אל הרב אך לא היה מענה, לא בבית ולא בנייד. אזדקק איפה לנסוע - לביתו של הרב

תוכניות משלו...

ביום טוב ראשון של סוכות, שחל בשבת קודש, עברה הרינה במחנה: בשבת בבוקר, ר' מאיר עבר בין בתי הכנסת והודיע בצער כי העירוב השכונתי נקרע. המבוכה וההמולה היו בלתי ניתנות לתיאור. לא מדובר רק באיסור לטלטל את "בטחוני" מביהכנ"ס חזרה לבית; אצל משפחות רבות הסוכה בנויה מחוץ לבית, ואילו המטבח ממוקם בבית, והמעבר לסוכה דורש יציאה דרך חדר המדרגות או הרחוב, וממילא עלתה השאלה החמורה כיצד ניתן יהיה להעביר את סעודת החג אל הסוכה. בכל קרן זוית התקיימו דיונים הלכתיים סוערים, והעיר הצעירה היתה כמרקחה [אח"כ התברר ש' מאיר עצמו הסתפק אם צריך להודיע לציבור, וההודעה ניתנה מחמת הספק]

בהמשך השבת הציעו חלק מרבני העיר פתרון הלכתי מסוים לתקן את העירוב על ידי גוי, ושליחים יצאו לבשר לציבור כי התקלה תוקנה באופן ארעי. חלק מהתושבים סמכו על כך, וחלקם החמירו, אך בדבר אחד לא היה ספק: נושא העירוב היה לשיחת היום המרכזית בעיר.

סופו של דבר, בערב הושענא רבה, כשהגיע מועד השיעור של ר' מאיר שתוכנן זמן רב מראש, בית המדרש היה מלא וגדוש עד אפס מקום. הציבור צבא על הדלתות כדי לשמוע ולהבין לעומק את הלכות העירוב, וכך - דווקא השיעור שהוספד מראש היה למוצלח ומבוקש לא פחות מכל שאר ההרצאות הצבעוניות.

השטריימל נסע לירושלים

מדי שבוע אני קורא את העלון בהתפעלות עצומה, ופעמים שתוהה הייתי: האם סיפורי השגחה פרטית "מלאכים" מופלאים כאלו יכולים לקרות גם לאנשים פשוטים כמוני? ביום הושענא רבה קיבלתי תשובה ברורה.

כל תושב ביתר שנזקק לנסוע לקראת חג שמחת תורה לאדמו"ר, יודע היטב כי כדי להספיק לעלות על האוטובוסים האחרונים לירושלים נדרשים רחמי שמים מרובים. וכך,

עמדתי גם אני בתחנה הסמוכה לביתי והמתנתי לקו 293. לאחר שכמה אוטובוסים חלפו על פנינו כשהם מלאים עד אפס מקום, החלטתי לעלות על קו 4 העירוני כדי שיקדם אותי לתחנה הראשונה בעיר, משם קל יותר לעלות על תחבורה לירושלים.

בסייעתא דשמיא הצלחנו לעלות על אוטובוס שיוצא לירושלים ואף למצוא מקומות ישיבה. אלא שבאמצע הנסיעה חלפה בי צמרמורת: נזכרתי כי השטריימל שלי נשאר מאחור, על הספסל באוטובוס קו 4 בביתר... כעת מצאתי את עצמי בדרך לירושלים באוטובוס האחרון של ערב החג, ללא השטריימל.

לאחר אמירת כמה פרקי תהילים לזהטים ביומא דהילולא של דוד המלך, חייגתי לחברת התחבורה "קווים". הנציגה ביקשה את מספר כרטיס הרב-קו שלי כדי לאתר את האוטובוס הספציפי שבו נסעתי בתוך ביתר. כאן אירע הנס הראשון: באותו קו 4 עמוס ומפוצץ עבד רק מכשיר תיקוף אחד, מה שאיפשר לנציגה לזהות במדויק את המאורע.

הנציגה בדקה ואמרה לי כי בשל העומס הרב, האוטובוס שינה את מספרו לקו בין-עירוני 226, והוא עושה את דרכו כעת ממש לירושלים - יחד עם השטריימל שלי. היא הוסיפה כי בעוד שש דקות יגיע האוטובוס לתחנת שמואל הנביא - "תחנת האבן". אלא שאני הייתי כלוא באותה עת בפקק תנועה כבד באזור גשר המיתרים, ולא היתה לי שום אפשרות להגיע לתחנה תוך שש דקות.

נזכרתי כי גיסי אמור להגיע מביתו שבבית שמש לאותו אזור בירושלים לקראת החג, אך לא ידעתי אם הוא כבר יצא לדרך. חייגתי אליו במהירות, והוא בישר לי כי החליט להקדים ולצאת מוקדם מהרגיל, וכעת הוא עומד בדיוק בתחנת האבן וממתין לקו 3 לכיוון הכותל המערבי.

גיסי קיבל מיד את הנחיותי, המתין לאוטובוס שהגיע כעבור דקות, ואסף ממנו את השטריימל שלי. משם נסע

לתפילה קצרה בכותל המערבי, ולפני זמן הדלקת נרות הגיע לביתי והשיב לי את האבידה היקרה.

כך זכיתי להגיע להקפות בשמחת תורה כשראשי חבוש בשטריימל, מתוך הפנמה עמוקה של הפסוק "אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלקים, אין עוד מלבדו".

"לך לך מארץ וממולדתך ומבית אבך", ופירש רש"י: "להנאתך ולטובתך".

הקושיה עצומה: היכן טמון כאן הניסיון? אברהם אבינו ע"ה, שזכה להכיר את בוראו והגיע לדרגות העלינויות של אמונה, והנה בורא עולם מבטיח לו כי ההליכה תהיה להנאתו ולטובתו, ודאי שילך!

אם כן, מהו החידוש, למה נחשב זה לניסיון?

תשובה בדרך אפשר:

הצינוי הזה עצמו "להנאתך ולטובתך" היה חלק מהניסיון. הקב"ה לא ביקש מאברהם למסור כעת את נפשו כקדוש מעונה - "הואיל ונצטוויתי - הריני הולך ומוותר על רצונותי מפני רצוני". ניסיון כזה כבר נתנסה באור כשדים כשמסר את נפשו על אמונתו, ודי בגילוי כזה פעם בתקופה כדי להעיד על נכונותו למסור הכל למען בוראו!

הפעם ביקש הקדוש ברוך הוא "עשה רצוני כרצונך". שאברהם אע"ה יהפוך את רצון ה' לרצונו שלו, שילך מתוך שמחה וחיבור פנימי, שקיום המצווה יהפוך לחלק מרצונו האישי והעצמי, ולא מתוך תחושה של ויתור או כפייה.

כשחז"ל אומרים לנו לקבל ייסורים באהבה, אין הכוונה שהקב"ה מצפה מאיתנו להתהלך בפנים חמוצות ולהפוך את הכאב והסבל והמרירות לדרך חיים. הקב"ה מצפה מאיתנו לקבל את המצב שהוא החליט עבורינו, להרכין ראש ולומר "אני מקבל עלי את רצונך, לא בועט בייסורים ולא שובר את הכלים", ובמצב הזה - אני ממשיך להתאמץ לנהל חיים תקינים ולעבוד את ה' בשמחה!

הזדמנתי השבוע למשרד גדל"ן יוקרתי לפגישה בעניין בירוקרטי. בתחילת השיחה הפנה אותי המארח, שהוא במקרה גם חברותא שלי, אל מקרר קטן ומרשים המשולב בארון ההדור שבפינת החדר. עמדו שם כמסדר צבאי פחיתות ובקבוקי שתייה מכל המינים, תוססות, צוננות ומזמינות, רק להושיט יד ולהתכבד.

למען האמת, לא היה לי כל צורך בשתייה. שתייתי ממש רגע לפני שנכנסתי. ולמרות זאת - ניגשתי אל המקרר, שלפתי פחית אחת שאגלי כפור מקיפים אותה, וברכתי שהכל.

חלפו שבועיים. המוכר התקשר ואמר: "הרכב מוכן, אבל שמתי לב שבמבחנת הקילומטרים בקרוב מגיע הזמן לערוך לרכב טיפול 10.000 שגרתי. הרשה נא לי להכניס אותו למוסך לטיפול, בטרם אני מוסר לך אותו". כמובן שהודיתי לו מקרב לב, וכך העניין נדחה בעוד יומיים.

בסוף השבוע התקשר המוכר שוב: "הכל מוכן, מחר ביום שישי ניפגש ונסיים את העסקה". ולי לא נותר אלא לשאת עיני לשמים בתפילה.

למחרת בצהריים הגיע עוד ביטול קטן: "תפס אותי יום שישי עמוס במיוחד, תמחול לי ונמתין ליום ראשון". הדברים כבר החלו להיראות מעט כחוכא ואיטלולא... אך הבנתי שמהשמים מנהלים לטובתי את הכל, וקיבלתי את הדחייה באהבה ובתודה.

ביום ראשון התקשר המוכר שוב: "זכור לי כי כשהתעניינת ברכב, דיברת על כך שאתה מעדיף רכב עם חלונות כהים בגלל השמש והשוטרים. ברשותך אעכב אצלי את הרכב עוד יום, ומחר תבוא לקחת את הרכב כולל חלונות כהים". הודיתי לו בחום, והמתנתי בלב פועם.

למחרת, יום שני בבוקר, הטלפון רטט. על הקו היה יהודי שהיה חייב לי כסף כבר זמן רב: "יש לי בשבילך 70 אלף שקלים, איפה נפגשים?"

70 אלף שקלים! הסכום המדויק אותו סיכמתי לשלם עבור הרכב!

אחרי שעה קלה המעטפה החליפה ידיים. בו ביום אחר הצהריים נפגשתי עם המוכר האדיב, המסמכים הוחתמו בבית הדואר, והרכב החליף ידים, כששפתי אינן פוסקות מלמלמל: "תודה לך אבינו שבשמים, תודה, ושוב תודה".

אך בזאת לא הסתיים הסיפור. למחרת, ביום שלישי בבוקר, נולד לנו במזל טוב בננו הרביעי!

ביום המדויק שבו המשפחה גדלה, גם הרכב המתין לי מושלם ומצוחצח, וגם הכסף עבורו הגיע בדיוק בזמן!

הרגשתי כאילו בת קול יצאת משמים ומכריזה כנגדי: "בני אהובי, מה לך כי נחפזת והקדמת את המאוחר, מה

לחוק ולכללי הבטיחות, לצד החשש מאימת שוטרי התנועה הצפוניים שפעילים במיוחד בסופי השבוע. החלטתי שהגיעה השעה לחפש רכב של שבעה מקומות, שיתאים גם למצב שבו המשפחה תגדל בעזרת ה'.

אלא שהתכנית נתקלה בקשיים. כמה וכמה פעמים כבר עמדתי ממש לפני סגירת עסקה, אך ברגע האחרון היא טורפדה מסיבות שונות ומשונות. החיפוש החל שוב ושוב מחדש, וכך נמשך הדבר במשך חודשים ספורים, עד שבשבועות האחרונים מצאתי סוף סוף את הרכב המבוקש: "פריוס פלוס" שבעה מקומות, שמור ומטופל, עם קילומטראז' נמוך, השייך לאדם מוכר ונאמן, "סובארו אברכים מודרנית" כזו שאני יכול לרכוש בלב רגוע לחלוטין. התכוננתי כבר לברך על המוגמר.

אלא שבדיוק בימים אלו לא היה בידו את סכום הכסף הנדרש. עברנו דירה ונזקקנו לשפץ אותה, מה שרוקן את חשבון הבנק עד התחתית. היו כמה אנשים שהיו חייבים לי כספים והיו אמורים להעבירם, אך הם בושש מלהגיע. והנה, זה קורה דווקא כעת, אחרי חודשים של חיפושי סרק, כשנמצא סוף סוף הרכב המבוקש, שבאיתורו השקעתי טרחה וזמן בלי שיעור.

אבי שיחי' שמע על הסיטואציה ושאל אותי: "ובכן, מה תעשה? תוותר כעת על הרכב?" אמרתי לו בביטחון: "לא. אני זקוק לרכב בעיקר לכבד את השבתות, ואני סמוך ובטוח שהקדוש ברוך הוא לא יזנח אותי בהשקעה שאני משקיע לכבוד שבת קדש. אני מסכם עם המוכר על רכישת הרכב, וה' כבר יעזור עם הכסף".

נפגשתי עם המוכר וחתמנו על זיכרון דברים. ואז פנה אלי המוכר ואמר: "מכיוון שאנחנו מכירים, אני רוצה להרגיש בנוח גם כשנמשיך להפגש בשטיבלאך בעתיד... אני רוצה למסור לך את הרכב כשהוא במצב מושלם. יש כמה דברים קטנים שברצוני לטפל בהם לפני המסירה. האם אכפת לך להמתין לי כשבועיים עד שאסדר את הכל?" הנהנתי בראשי, כשאני כולא בתוכי את אנחת הרווחה שאיימה להימלט מריאותי - כעת לא אאלץ להמציא את הכסף באופן מיידי.

וזאת מדוע? מפני שהמקרה הזה אינו מיועד רק להרוות את צמאונך; הוא חלק מחוייט האירוח במשרד המרשים, שמטרתה לתת הרגשת שותפות ולחבר אותי למקום. כשאני שולף את הפחית, אני בעצם מגשים את רצונו של המארח ומעניק לו את התחושה הטובה שהכנסת האורחים שלו צלחה. אם הייתי משיב ברפיון "לא תודה, אינני צמא", בעל הבית לא היה שמח בחיטון של שבעת השקלים... אלא מתאכזב מכך שלא עלה בידו לארח אותי כפי שתכנן. שרצוני היה שונה מרצוני! חוויית האירוח הזו נועדה ליצור שותפות וחייבור בינינו, שהרי בהמשך אמורה להתפתח מכך גם עסקת נדל"ן פוריה ומשתלמת...

אז הנה לנו המחשה מהעולם הפשוט שלנו, איך ה"הנאתך וטובתך" שלי - יכולה לבטא את ההתמסרות לזולתי. רק על ידי שנהייתי מהמשקה - הצלחתי לגרום קורת רוח לידידי!

הביטו על אברך בשנה הראשונה. אחד מהסיסנים שהוא מאושר - אם תראו אותו פתאום אוכל חצילים... משהו שמעולם לא חלם שיקבל דריסת רגל בבית הבליעה שלו... אבל בבית חמיו חצילים נחשבים למעדן! השותפות והחייבור, משפיעים גם על הרצונות של האדם! אפילו תראו אותו בסודי סודות מתענג על נוסח התפילה הייחודי לשטיבל של השווער...

הקב"ה מצפה מאיתנו שלא נקיים את רצונו כאנוסים מתוך קבלת עול כפויה, אלא שנשמח במצוותיו, שנהנה מהן ונחוש כי הן אכן "להנאתך ולטובתך" - עד שרצונו יתברך יהפוך לרצונו מסש.

וכשהתוכנית בחיים שלנו משתבשת... מצפים מאיתנו לקבל באהבה, לא להסכים מתוך התמרמרות, אלא לנסות למצוא את הטוב, ולהמשיך לשמוח במצב שנגזר עלינו.

שורש הדברים בספר הנפלא "ואתבת" מבית "אז נדבר" ולא יאמר האומר: האיל ולא מחי בהו - שמע מעתה נחא ליה. ח"ו

רכב במתנה לרך הנולד

אני אברך צעיר, אב לשלושה ילדים חמודים,

מתגורר בקרית אתא. מכיוון שההורים שלנו

מתגוררים בירושלים, אנו מוצאים את עצמנו מתניידים המון על הציר שבין הצפון ליהודה. לצורך הנסיעות הללו רכשנו לאחר המעבר לצפון מכונית קטנה, ובמשך תקופה ארוכה היא שירתה אותנו נאמנה.

לאחרונה החלתי להפנים שהרכב הקטן כבר לא יספיק למשפחתנו המתרחבת. חששתי מאוד ממצב שבו נאלץ להצטופף מעל המותר בניגוד

תקדיש 2 דקות כדי להנצל מחשש ברכה לבטלה
לנוגעים לומר בקיץ ברכנו ניתן לפנות במייל לקבל נוסח

ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה

ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה

ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה

ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה

ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה

ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה

ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה

ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה

ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה

יוצאים התשלומים לספקים מוחשבו
הבנק.

בשמיני לחודש הודיע לי מנהל הכספים
שחסרים בחשבון 92 אלף שקלים
לכיסוי התשלומים.

הלם. מאיפה אני מביא עכשיו סכום
כזה? התחלתי להתפלל לה' במילים
פשוטות. ביקשתי שאוכל לשלם את מה
שאני חייב, בלי הלוואות מהבנק, או
טובות מאנשים. רק מכסף שעבדתי
עליו ושמיגיע לי לקבל.

ותוך כדי תפילה עלה גם הקול הפנימי
שאמר: בסדר, אבל מאיפה זה יגיע? הרי
אין כרגע שום אפשרות ריאלית. אצלך
הרי לא קורים הסיפורים האלו,
שפתאום אחרי תפילה מגיע בדיוק
הכסף שהיה חסר...

נזכרתי בסיפורים שקראתי בעלון, והם
נתנו לי כוח להמשיך לבקש. לצד הספק
- שטחתי תפילה לה' עד כמה עז רצוני
לשלם את חובותי מכסף שהרווחתי
ביגיע כפי. ועדיין הדדה בתוכי הקול
העקשן: תרגיע, "אין לך שום השקעה
מלפני 15 שנה ששכחת".

בתשיעי לחודש בלילה נזכרתי בלקוח
שאני עובד מולו כבר תקופה ארוכה.
בעקבות ויכוח בינינו בעניין דחיית
התשלום, נותר אצלו חוב פתוח. אפילו
לא ידעתי כמה.

בעשירי לחודש בבוקר התקשרתי אליו
ושאלתי אותו מהו הסכום שנותר
לתשלום. הוא בדק ואמר: 114 אלף
שקלים.

ואז, עוד לפני שביקשתי דבר, הוא אמר:
"אנחנו בדרך כלל מעבירים תשלומים
רק בעשרים לחודש, אבל אני מוזן
להעביר לך את הכסף כבר היום".

שלחתי לו חשבונית, ובאותו יום הסכום
הועבר במלואו!

פתאום גם אני מצאתי את עצמי בתוך
סיפור מהסוג שאני קורא בעלון. אותו
כסף שלא ידעתי מאיפה יבוא, הגיע
מתשלום על עבודה שכבר עשיתי, ממש
כפי שבקשתי מה' בדיוק בזמן שהייתי
צריך אותו.

תודה לך, אייבישטער, על החסד הזה,
ועל כל החסדים שעשיתי ועתיד לעשות
עמדי. ותודה לך, הרב מלאכי, על החיוך
הקבוע, שנותן כוח להמשיך להאמין ולבקש גם
כשבפנים יש שאלות וספקות.

מהצורה ומתורה, החפץ קאמל מא

שאתה צריך תקבל באהבה, בעתו
ובזמנו, בא תינוק וכיכר בידו, מאן
דיהיב חיי - יהיב מזוני. אתה זקוק
לרכב של שבעה מקומות לעת
שהמשפחה תגדל? הנה - הרכב המתין
לך לרגע המיוחל, לשווא התרוצצת
במשך חודשים ארוכים, הגזירה אמת -
והחריצות שקר" רמב"ן.

אין בקולמוסי די מילים להודות. כמה קטנים
אנחנו, וכמה אבא שבשמים דואג לנו - הרבה
יותר ממה שאנחנו יודעים לדאוג לעצמנו!

עסקאות הנכתב - תוצאות n682:
מנין בפיליפינים

אני נמצא
בפיליפינים
לצורך השגחה
מטעם וועד
הרד
אליעזר הופמן
חונה כקת בפיליפינים

הכשרות של העדה החרדית.

הייתי בבית חב"ד והיינו 6 אנשים, ואני
מסרה לטיסה. התפללתי מנחה ביחידות
כדי לצאת לדרך. מיד אחרי מנחה היו שם
בדיוק 10 כולל אותי... אמרתי: אמתין להם
שהם יתפללו, ואני אצטרף אליהם
להשלים את המניין.

בינתיים הגיעה המונית לאסוף אותי
לשדה התעופה, ואני בלאו הכי באיחור
רב. אמרתי לעצמי: הרי בהלכה כתוב על
מי שיוצא ומבטל מנין ועוזבי ד' יכלו ח"ו,
החלטתי: אני לא יוצא, עד שיסיימו שמונה
עשרה וגם חזרת הש"ץ, ויהי מה!

ברגע שהחלטתי זאת, נכנס יהודי נוסף
לבית חב"ד, ואני שוחררתי לדרכי!

את האומץ וההחלטה קיבלתי בזכותך!

ביקשתי מה' "רק כסף שלי"!

כבר שנתיים שאני קורא את העלון
בקביעות ומתחזק ממנו מאוד. אודה על
האמות, יש גם תקופות שקשה לי. אני
קורא את הסיפורים ולא רואה אצלי
דברים דומים. ובכל זאת, העלון מלווה
אותי ושומר אצלי על רצף של אמונה
וביטחון.

כמה פעמים רציתי לשתף בסיפורים משלי,
אבל בשלב זה אני עדיין מעדיף להישאר
בעילום שם. מכיוון שהבנתי בעלוני, שיש
פחות העדפה לסיפורים כאלו, עצרתי את
עצמי. הפעם הרגשתי שאני בכל זאת רוצה
לשתף.

יש לי מופעל ייצור, ואני עובד עם
לקוחות גדולים. בכל עשירי לחודש